

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσπεριτικοῦ :

Ἑσπεριτικοῦ :

Ἑτησία δρ. 3,—
Ἑξαμηνος 4,50
Τριμηνος 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἑτησία φρ. 10,—
Ἑξαμηνος 5,50
Τριμηνος 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσπερ. λ. 10. Ἑσπερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 8 Φεβρουαρίου 1914

Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 10

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια)

Ὁ νεαρὸς ἐργάτης ἤρκεσθη νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὤμους χωρὶς νὰποκριθῇ. Ἀλλὰ μὲ τὸ ὕψος τοῦ ἔλεγε : « Ἐγὼ νὰ φοβηθῶ ; . . . Μπορεῖ ποτὲ ὁ Τζούλης νὰ εἶνε δειλός ; »

Βεβαιότατα δὲν ἐφοβείτο ! Δὲν ἀπέκρυπτεν ὅμως, ὅτι ἡ κατάσχεσις τῇ ἐφαίνετο ἐξόχως κρίσιμος.

Προπαντὸς ἔπρεπε νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ κ. Ρισανέλ.

Ἐφαίνετο ἐν τούτοις, ὅτι πρὸ δύο ὥρων, ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Τζούλης ἐκινδύνευσε νὰ πέσῃ θύμα τῆς δολοφονικῆς ἐναντίον τοῦ ἀποπείρας, κάποια διαταγὴ εἶχε δοθῇ, νὰ μὴ τὸν ἀφίσουν νὰ πλησιάσῃ τὸν ἑκατομμυριοσχόν. Ὁ γραμματεὺς δὲν ἔφειγεν ἀπὸ κοντά του, παρὰ ὅταν ἐλάμβανε τὴν θέσιν τοῦ πλοίαρχος. Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τὸ ταχύτερον. Ἦτο ὁ μόνος ποῦ ἐγνώριζε τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ἠπεῖλει τὴν οἰκογένειαν, καὶ ἡ εὐθύνη αὐτῇ τὸν ἐδάρυνε φοβερά.

Ἀλλὰ πῶς θὰ κατώρθωνε νὰ ξεγελάσῃ ἐκείνους ποῦ τὸν ἐπρόσεχαν καὶ νὰ ἰδῇ ἰδιαιτέρως, τὸν κ. Ρισανέλ ;

Ἐξαφνα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ ἤρχισε νὰ σιγοτραγουδῇ εὐχαριστημένος :

— Τὸ βρῆκα ! τὸ βρῆκα ! Τράλαλα ! τὸ βρῆκα . . .

Τὸ σχέδιόν του ἦτο ἀπλοῦν.

Εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἑκατομμυριοχου ὑπῆρχε μία ὥρα ἱερά : ἡ ὥρα τοῦ μεταμεσημέρινοῦ ὕπνου.

Ἡ σπουδαιότερα ὑπόθεσις, ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συνέβαινε, δὲν ἤμπορῶσε νὰ τὸν διαταράξῃ. Ὅλοι οἱ Κέρβεροι τοῦ ἐδωδιμοπώλου ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν ἀφίνουν ἡσυχόν. Ὁ Τζούλης λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ

χωθῇ κρυφά, πρὸ τοῦ τέλους τοῦ γεύματος, εἰς τὴν καμπίναν τοῦ κ. Ρισανέλ, νὰ κρυφθῇ κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ νὰ περιμένῃ. Ὁ κ. Δυπὼν, ἡ δὲ πλοίαρχος, ἃς ἐφύλαγαν τότε ὅσον ἤθελαν ἀπέξω ἀπὸ τὴν θύραν, διαρκούντος τοῦ ὕπνου τοῦ κυρίου των !

Καὶ αὐτὸ ἔκαμε.

Ἐνῶ εἰς τὸ κατάστρωμα, μετὰ τὸ γεῦμα, ἔπαιρναν τὸν καφέ, ὁ Τζούλης, ἀπαράτητος, ἐτρύπωσεν εἰς τὴν καμπίναν καὶ, ἐξηπλωμένος κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἐπερίμενε τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Ρισανέλ.

Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Τζούλη.

Μετ' ὀλίγον ἤκουσεν εἰς τὸν διάδρομον τὸν ἰδιαίτερον κρότον, τὸν ὁποῖον ἔκαμαν οἱ διὰ καυστοῦκ περιενδεδυμένοι τροχοὶ τῆς πολυθρόνας τοῦ ἀναπήρου. Ἦκουσε συγχρόνως τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τοῦ κ. γραμματέως, ὁ ὁποῖος τὸν συνώδευσε μέχρι τῆς καμπίνας. Ἐπειτα ἡ θύρα ἐκλείσθη, καὶ ὁ κ. Ρισανέλ, ἀφ' οὗ ἐκατέδασε τὰ σιγὰ τοῦ παραθύρου, ἐσταύρωσε μακαρίως τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κοιλίας του καὶ ἠτοιμάσθη νὰ κοιμηθῇ.

— Κύριε Ρισανέλ !.. κύριε Ρισανέλ !..

Ὁ ἑκατομμυριοσχός, δυσσάρετως ἐκπληγείς, ἀνεκίνησεν :

— Ἐ . . . τί ; . . . ποῖός ; . . . Τί γυρεύεις ἐσὺ ἐδῶ ; Ὁραῖος τρόπος . . .

Ἀλλὰ διεκόπη καὶ ἐταράχθη. Ὁ Τζούλης ἔβαλε τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χεῖλη του, καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ νεύμα, ἀπὸ τὸ μυστηριώδες ὕψος τοῦ νέου, ὁ κ. Ρισανέλ

« Νῆ, τὰ δύο ἑκατομμύρια ! » (Σελ. 78, στ. γ')

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια, ἴδε σελ. 72)

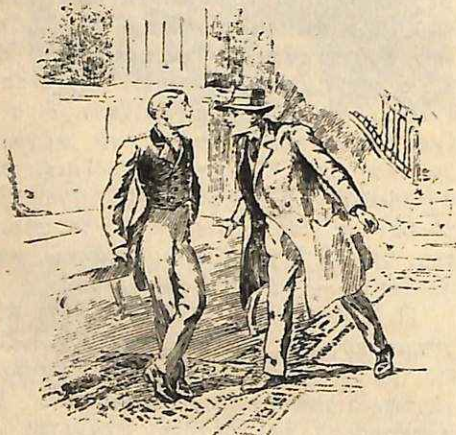
— Εἶνε τὰ ὠραιότερα τοῦ Παρισίου, ἀπῆντησεν ὁ Ἑρρίκος. Τὸ περιδέραιό της μοναχά, ὄλο διαμάντι, ἀξίζει διακόσιες πενήντα χιλιάδες δραχμές.

— Ὁ χαλινός! ἐπιθύρυσεν ὁ Ἑρβελίν.

— Πῶς; Τί εἶπες;

— Τίποτε, τίποτε.

Ἀπὸ μέσα τοῦ ὁ Ἑρβελίν ἦταν καταχαρούμενος. Δὲν τὸ εἶχε πιστεύσει οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, ὅτι οἱ λησταὶ ἐσκόπευαν νὰ κλέψουν τὸν ἕπνον. Καὶ τώρα εὐρίσκετο — δὲν ἀμφέβαλλε γι' αὐτὸ — στὰ πραγματικά ἔχνη τοῦ σχε-

«Ὁ Πλόκ ἀπεφάσισε τὸν ἀφανισμό σου».
(Σελ. 80, στ. β')

δίου τους: Ἡ συνωμοσία τῶν ληστῶν ἀπέδλεπε τὴν κλοπὴ τοῦ περιδεραιίου τῆς κομῆσης Δε-Πλερβίλ. Ἡ ἀποκάλυψις αὐτῇ, εἶνε ἀλήθεια, ἦταν ἀρχὴ ἐπιτυχίας, ἀλλὰ μόνον ἀρχή. Ἦπρεπε τώρα νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴ τὴν κλοπὴ καί, ἂν ἦταν δυνατόν, νὰ συλλάβῃ τοὺς κλέπτας.

Νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κλοπὴ δὲν ἦταν ἀδύνατον. Θ' ἀρκοῦσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία. Ἀλλ' ἡ συμμορία Πλόκ ἦταν πάντοτε καλὰ πληροφορημένη γιὰ ὅλα. Τὰ προφυλακτικά μέτρα, ποὺ θὰ ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, θὰ ἐγίνοντο ἀμέσως γνωστά ἔτους ληστὰς καὶ ἔτσι ἡ σύλληψις τους θὰ ἐματαιώοντο. Γι' αὐτὸ ὁ Ἑρβελίν ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ μόνος. Καὶ γρήγορα ἐπῆρε τὴν ἀπόφασίν του.

Ἄν ὁ Ἑρρίκος Μακλού ἦταν τὸ πρότυπον τῶν ὑπηρετῶν, ὁ Ἑρβελίν ἔμως, ποὺ τὸν ἐγνώριζε ἀπὸ παιδί, ἤξευρε, ὅτι ἦταν ἀπλοϊκός, δειλὸς καὶ μὲ πνεῦμα ὀλίγον περὶωρισμένο. Ἐπλησίασε λοιπὸν καί, χαμηλώνων τὴν φωνή, εἶπε μυστηριωδῶς ἰστὸ αὐτὸ τοῦ θαλαμηπόλου.

— Ἑρρίκο, πρέπει νὰ σοὺ πῶ τὴν ἀλήθειαν. Δὲν ἦλθα ἐδῶ σήμερον, ἀπλῶς γιὰ νὰ σὲ χαιρετήσω. Ὑπάρχει λόγος σπουδαιότερος. Δὲν τὸ ἐλησμώνησες βέβαια, ὅτι ὁ Πλόκ σοὺ κρατᾷ ἐχθρὰ ἀπὸ τὸ σύνταγμα, ἀπὸ τότε ποὺ τὸν κατήγγειλες, ὅτι ἐκλεψε τὸ ρολόγι σου.

— Αὐτὸς μοῦ τὸ ἐκλεψε!

— Μπορεῖ. Ἀλλὰ δὲν εὐρέθηκε καμμία ἀπόδειξις καὶ σοὺ τὸ προεῖπε, ὅτι θὰ σὲ ἐκδικηθῇ.

— Ὅλα εἶνε ἄξιος νὰ τὰ κάμῃ ὁ ἄθλιος, εἶπε φρικιὼν ὁ Ἑρρίκος.

— Ναί. Καὶ ἡ ἀστυνομία ἀπεκάλυψε χθὲς ἓνα μυστικόν, ποὺ σὲ ἀφορᾷ. Ὁ Πλόκ ἀπεφάσισε τὸν ἀφανισμό σου. Ἡ προσβολὴ θὰ γίνῃ ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν.

— Ἀλήθεια; ἔκαμεν ὁ Ἑρρίκος τρέμων σύσσωμος.

— Ἦλθα, γιὰ νὰ σὲ σώσω, ἐξηκολούθησεν ἀταράχως ὁ Ἑρβελίν. Πρέπει τέσσερες ἡμέρες νὰ ἐξαφανισθῇς, νὰ πᾶς στὴν πατρίδα.

— Ναί, ναί, ἀλλὰ πῶς νὰ φύγω;

— Ἀκουσε. Θὰ μὲ παρουσιάσῃς ἀπόψε στὸν κύριό σου. Θὰ πῇς, ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ τὴν πατρίδα καὶ σοὺ φέρνω τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ πατέρας σου εἶνε βαρεῖα ἄρρωστος καὶ σὲ ζητεῖ. Θὰ ζητήσῃς τεσσάρων ἡμερῶν ἄδεια καὶ θὰ προτείνῃς νὰ σὲ ἀντικαταστήσω στὸ διάστημα αὐτό. Θὰ πῇς, ὅτι εἰμαι κι' ἐγὼ θαλαμηπόλος, ὅτι ἔρχομαι στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ βρῶ θέσι, καὶ ὅτι ἐγγυᾶσαι γιὰ μένα.

— Ναί, ναί, εἶπε ὁ Ἑρρίκος περίφοδος. Μὰ γιατί θέλεις νὰ μὲ ἀντικαταστήσῃς;

— Μὰ γιὰ νὰ πιάσω τὸν Πλόκ ἢ ἐκείνους τῆς συμμορίας του, ποὺ θὰ ἔλθουν.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἡ παρουσίασις ἔγεινε. Ὁ κόμης Δε-Πλερβίλ, πρὸ τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης, ἔδωκε τὴν ἄδεια. Καὶ ὁ Ἑρβελίν τοῦ φάνηκε νέος ἀγαθός, ποὺ μποροῦσε ἄφοβα νὰ τὸν δεχθῇ, ἀφοῦ ἦταν ἐξάδελφος τοῦ Ἑρρίκου καὶ ὁ Ἑρρίκος ἐγγυᾶτο γι' αὐτόν.

Τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ὁ Ἑρρίκος Μακλού ἐφυγε γιὰ τὴ Νοραμβίλλη ἀποκαμωμένος ἀπὸ τὸν φόβο. Καὶ ὁ Ἑρβελίν ἐφόρεσε τὴ λευκή του ποδιά.

Μὲ τόση ἐπιτηδειότητα καὶ ἐνεργητικότητα ἄρχισε ὁ Ἑρβελίν τὸ νέον του ἔργον, ποὺ ἐνόμιζες, ὅτι ἄλλο δὲν εἶχε κάμῃ στὴ ζωὴ του.

Τὴν ἐπαύριον ἐξήτασε, μὲ ἐπιφύλαξιν πάντοτε, ἕλες τῆς λεπτομέρειας τοῦ μεγάρου. Τὸ μεγαλοπρεπὲς κτίριον εἶχε μίαν πρόσψιν πρὸς τὴν ἐδὸν Ρυϊσδαέλ, ἔπου ἦταν ἡ μεγάλη αὐλὴ του μὲ τοὺς σταύλους καὶ τὰ ἀμαξοστάσια.

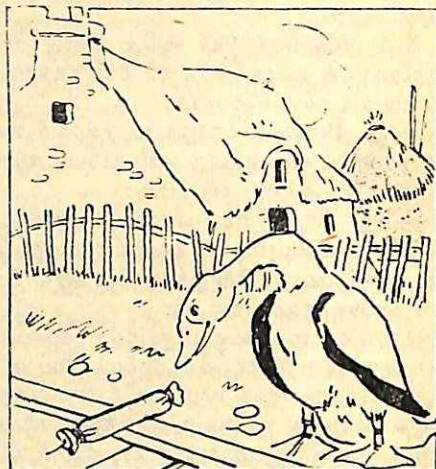
(Ἐπεται συνέχεια)

ΜΑΡΙΑ ΘΑΛΕΡΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΧΗΝΑΣ

Α'.

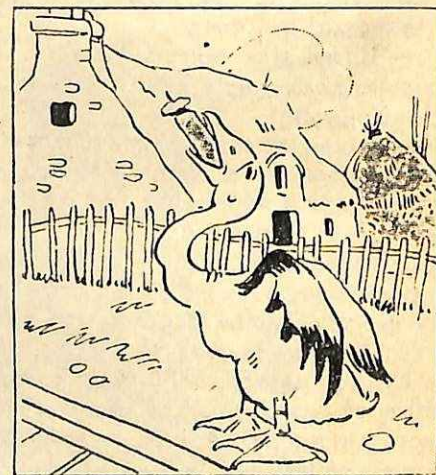
Ἦταν ἡ τελευταία Κυριακὴ τῆς Ἀποκριᾶς. Ἀλλὰ καὶ στὴ μικρὴ ἀκόμη πόλιν, ὅπως καὶ στὴν πύλιν μεγάλη, ἡ ἡμέρα αὐτὴ δὲν θὰ ἦταν ὅμοια γιὰ ὅλους ἡμέρα χαρᾶς, ἀναπαύσεως, δια-

«Νὰ ἔνας ὠραίος κόμματος!» (Σελ. 81, στ. γ')

σκεδάσεως. Ὅχι! Ἐνῶ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας τῶν ἐγλεντοῦσαν, οἱ τέσσερες μικροὶ ὑπηρετῆται τοῦ ξενοδοχείου Φ. Φ. Φ., τὰ μαρμιτόνια Νίκος, Τάκης, Μίμης καὶ Γεῶργος, ἦταν τὰ κακόμοιρα πνιγμένα στὴ δουλειά, «ἐνεκα ἡ συρροῇ πελάτων», ὅπως ἐλεγεν εἰς τὴν ιδιόρρυθμον γλῶσσάν του ὁ κύρ Μαθιός, ὁ ξενοδόχος.

Τὰ τέσσαρα ἐκεῖνα Φ τῆς ἐπιγρα-

«Ἀρπάζε τὸ βαρελότο καὶ τὸ κατὰπτε»
(Σελ. 81, στ. γ')

φῆς τοῦ ξενοδοχείου ἐσήμαιναν: «Φίλε, Φάγε, Φέρε, Φύγε». Ὁ δὲ κύρ Μαθιός ἤλπιζεν, ὅτι ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, πολλοὶ πάρα πολλοὶ φίλοι θὰ ἔτρωγαν στὸ ξενοδοχεῖό του, θὰ ἔφερναν (δηλαδὴ θὰ ἐπλήρωναν) καὶ θὰ ἔφευγαν εὐχαριστημένοι. Ἔτσι τὰ τέσσαρα μαρμιτόνια οὔτε θὰ ἐμασκαρεύοντο, οὔτε

στὸ δημόσιο χορὸ θὰ ἐπήγαιναν, οὔτε ἑτάλογα, οὔτε στὸν κινηματογράφον, οὔτε κἂν θὰ ἐδῶναι ἀπλῶς νὰ ἰδοῦν μασκαράδες. Δουλειά, ὄλο δουλειά! Ποτὲ ὁ κύρ Μαθιός δὲν εἶδε τόσους πελάτας, ὅσους τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη.

Τέλος πάντων, κατὰ τὰς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, ἡσύχασαν λίγο. Καὶ ὅμως τὰ μαρμιτόνια δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βγοῦν ἔξω καὶ ἦταν πολὺ λυπημένα... Μιὰ στιγμή μόνον ὁ ἀφεντικός τους τὰ λυπήθηκε, καὶ τοὺς ἐπέτρεψε νὰ παίξουν ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας, ἀλλὰ ἐστὴν αὐτὴν τοῦ ξενοδοχείου.

Λοιπὸν, ὅταν οἱ τέσσαρες μικροὶ ὑπηρετῆται εὐρέθησαν ἐλεύθεροι, δὲν ἤξεραν καὶ αὐτοὶ πῶς νὰ διασκεδάσουν τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα λεπτά τῆς ἐλευθερίας των.

— Ἀσχημὸ θὰ ἦταν νὰγοράσωμε καμμιὰ μάσκα; ἐπρότεινε ὁ Γεῶργος.

— Τί τῆς θέλουμε τῆς μάσκες, εἶπε ὁ Νίκος; θὰ προτιμοῦσα ἓνα βαρελότο.

— Καλὴ ἰδέα! μπράβο! ἐφώναξεν ἐνθουσιασμένος ὁ Τάκης.

— Ναί, ἀλλὰ ποῦ θὰ βροῦμε; ρώτησε ὁ Μίμης.

— Οὐ, καὶ μὲνε! πάω κι' ἀγοράζω.

Καὶ μὲ ἔλας τὰς προφυλάξεις ποῦ ἐχρειάζοντο, γιὰ νὰ διαφύγῃ τὸ ἄγρυπνον βλέμμα τοῦ ξενοδόχου, ὁ Γεῶργος

βγήκε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον. Ἀλλὰ χαζεύων ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἔχασε πολὺν πολύτιμον καιρὸ γιὰ ἓνα δρόμο, ποῦ θὰ

«Ἦρχισε νὰ τὴν κυνηγᾷ» (Σελ. 88, στ. γ')

μποροῦσε νὰ τὸν κάμῃ σὲ λίγα λεπτά: γι' αὐτό, ὅταν ἐπέστρεψε στὰ τέσσαρα Φι, τὸ τέταρτον τῆς ἐλευθερίας εἶχε περάσῃ.

— Ἐμπρός! ἔλα! ἔκαμε ὁ Νίκος βιαστικός.

Ὁ Γεῶργος εἶχεν ἀγοράσῃ ἓνα μεγάλο βαρελότο καὶ ἦταν ἑτοιμὸς νὰ τὸ κυπλήσῃ, ὅταν ἀκούστηκε σὰν

μπόμπα ἡ φωνὴ τοῦ κύρ - Μαθιό: — Ἐλάτε γρήγορα μέσα, ἐφώναξε, τὴ δουλειά σας!

Κρίμα, δὲν εἶχαν τύχη!..

— Ἀχ! ἀναστενάξεν ὁ Γεῶργος, ὅς τ' ἀφίσωμε ἐδῶ, καὶ τὸ βράδυ, σὰν γυρίσωμε, τὸ πέρνομε.

Καὶ ὅλοι ἐπέστρεψαν στὸ ξενοδοχεῖο μὲ αὐτὴ τὴν ἰδέαν.

Β'.

Ἀλλὰ ποτὲ μιὰ δυστυχία δὲν ἔρχεται μόνη.

Ἐνῶ τὰ τέσσαρα παιδιὰ ἐπρόσεχαν, γύρω-γύρω στῆς κατσαρόλες τους, τὰ φαγητά, μιὰ χήνα ποῦ σεριανοῦσε στὴν αὐλή, εἶδε τὸ βαρελότο.

Καθένας ξέρεي, ὅτι δὲν ὑπάρχει πὺλ λαιμαργὸ ὥσθ ἀπὸ τὴν χήνα.

— ὦ! ὦ! θὰ εἶπε βέβαια, νὰ ἔνας ὠραίος... κόμματος!

Καὶ χωρὶς πολλὰ λόγια, ἄρπαξε τὸ βαρελότο καὶ τὸ κατὰπτε.

Πολὺ γρήγορα ὅμως ἐτιμωρήθη γιὰ τὴν λαίμαργίαν της καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇτε πῶς.

Τὸ βαρελότο δὲν τὴν ἐνοχλοῦσε διόλου: τὸ εἶχε δεχθῇ χωρὶς παράπονο τὸ γερό της στομάχι...

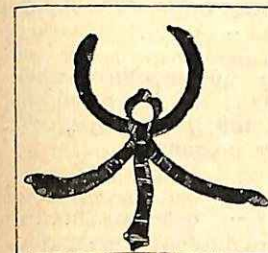
(Ἐπεται τὸ τέλος)

(Παράφρασις)

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

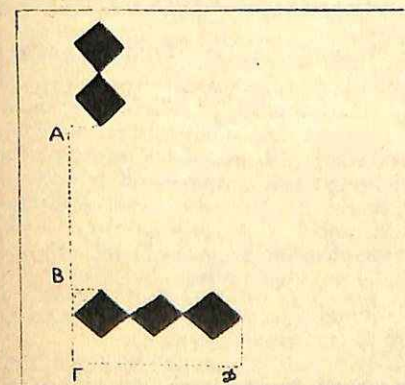
Περίεργον ἄνθος

Εἶνε ἔντομον αὐτὸ ποῦ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα; Εἶνε καμμία ἀράχνη ἐξωτική;

Ὅχι, ἀπλοῦστατα εἶνε ἄνθος, ἀπὸ τὰ σπανιότερα ὀρχεοειδῆ, καὶ λέγεται «σκορπιὸς» ἐξ αἰτίας τοῦ σχήματός του.

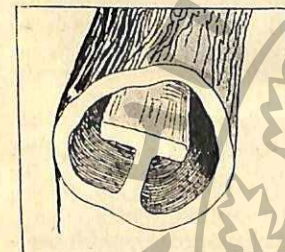
Ὀπτικὴ ἀπάτη

Ποῖα ἀπόστασις εἶνε μεγαλειτέρα,—

ἡ ΑΒ ἢ ἡ ΓΔ; Βεβαίως, θὰ πῇτε ὅλοι, ἡ ΑΒ. Καὶ ὅμως, ἐὰν μετρήσετε τὰς δύο εὐθείας, θὰ ἰδῇτε ὅτι εἶνε ἀκριδῶς ἴσαι.

Ἀνεξήγητος ἰδιοτροπία

Ὁ κορμός αὐτοῦ εἶνε κούφιος καὶ εἶδος διαφράγματος.

Ἡ ἀπέναντι εἰκὼν τοῦ περιέρ-

ρίεργου κορμοῦ ἔγινεν ἀπὸ φωτογραφίαν, τὸ δὲ δένδρον ἐκόπη ἐσχάτως ἀπὸ ἓν δάσος τῆς Σουηδίας.

Ἐβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α) Παιγνίων

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς

ON	ΣΚΟ	ΡΑ	ΡΟ	ΚΤΟ	ΚΑ
ΠΕΙ	Α	Α	Α	Α	ΠΕΙ
ΔΗ	ΝΑ	ΖΑΠ	ΣΤΕ	ΜΙ	ΟΝ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται ὥστε ν' ἀποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα τεσσάρων δημοσίων κτιρίων τῶν Ἀθηνῶν.

β) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δοξαμένου Πέρον Charité—ordonnée, commence par—même.

Νὰ συμπληρωθῇ ἡ φράσις αὕτη.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοράστῃς ἢ ἀναγνώστῃς τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τῆς Ἀθῆνας, τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῶ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ἰδὸς Ἑρμίδου), συνοδευόν τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσού, τὸ ἐπὶ τοῦ ὀνόματός σου, θὰ ἐγγράφηται καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς ἀπὸ αὐτὰς ὡς συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Δύσεις τοῦ σου φύλλου

α') Ὀμίλει πρῶτος (ο-μῖ-λο-ι-π-ρ-ος).

β') Γεῶργος, Κωνσταντίνος, Δημοσθένης, Περικλῆς. — γ') Pour un moine l'abbaye ne manque pas.

Τὸ πρῶτιστον καθήκον τοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα : 'Ιππότης τοῦ Παρι-
σοῦ, ἡ. Φειδίας, ἡ. (Σ. Κ.) Μαμαλοῦκος
Μανδαρίνος, ἡ. (Δ. Α.) Τροποκόνοδο, ἡ.
(Δ. Α.) 'Ελπίς τῶν Ἀνισχυρῶν, ἡ. (Ε. Π.)
Γλυκὸ 'Ονειρῶν, ἡ. (Α. Δ.) 'Ενωσις τῆς
Κρήτης, ἡ. (Ν. Μ.) 'Ἰὰς Ἀφρα, ἡ. (Μ. Κ.)
Ναυτάκι τῆς Λέσβου, ἡ. (Κ. Δ.) 'Αγία Σο-
φία, ἡ. (Π. Ε.) 'Ορειοπόλις τῆς Δόξης, ἡ.
(Π. Ε.).

'Ανανώσεις ψευδωνύμων : Λευκὸν
Χρυσοῦν, ἡ. 'Ονειρῶν τῆς Πραγματικό-
τητος, ἡ. Νοσταλγοῦσα Χιωτοπούλα, ἡ. Βα-
σίλισσα τῆς Κύπρου, ἡ. 'Αναγεννητὴς τοῦ
'Εθνους, ἡ. Πονλάκι Ξένο, ἡ. Ναυαρχος
Μισούλης, ἡ. Βονίκαρομάχος 'Ελλάς, ἡ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλ-
λάξουν : — ἡ 'Ασὴρ τῆς 'Ελευθερίας (0)
μὲ Κομητοπούλαν, Λουλουδί τῆς Καρδιάς,
Ματωμένην Δόξαν — τὸ 'Ελληρόπουλο τοῦ
Αἵμου (0) μὲ Βασιλίαν τὸν Βονίκαρομάχον
Τσουκνίδα, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν — ἡ
'Ιππότης τοῦ Παρισίου (0) μὲ Τέλλον 'Α-
ρῶν, Τρελλὴν Ναυτοπούλαν, Τουργικὸν Βάλς
Νιόβην — ἡ Πουτουλίνα (0) μὲ Βαλκα-
νικὴν Συμμαχίαν, Τέλλον 'Αρῶν, 'Ενθου-
σιώδη Κυριοπούλαν — ἡ Πατρίς τῶν 'Η-
ρώων (0) μὲ Μπαροτοκαλινομένην Γα-
λανόλεμνην, Μὴ μὲ ληομένην, Δορελά.

'Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς : Νηοῦ τῶν Γιαννίνων (σοῦ ἐνέκριναν
τὸ νέον ψευδώνυμον καὶ σ' ἐπικυβόλεω μὲ
μεγάλην χαρὰν) 'Θρίαμβον τοῦ Δικαίου (τὸ
πρόβλημα σου καυχήσεται εἰς τὴν κατη-
γορίαν τῶν ἀλύτων) ποῦ νὰ φαντασθῇ κανεὶς
τέτοιον λύσην ! 'Αστέρα τῆς 'Ελευθερίας
(δὲν εἰσέρω δικαί τὸ κάμνον ἄλλ' ἴσως εἴνε
ἡ μόνη λογικὴ ἀξίωσις ποῦ προσδίδουν)
Δόδορ Βύρωνα ἔστειλα ἐκ νέου τὰ φυλλάδια
ποῦ ἐχάθηναν) Γυαντομάχον 'Ελληνα (καὶ
αὐτὸ γίνεται) ψῆφαι (νὰ εἴνε ἐντός τῆς προ-
θεσμίας) Βονὸ τῆς Μαρωλιάς (ἐλήφθη-
σαν καὶ ἐνεκρίθησαν) Πένταρ τῆς Διαπλά-
σεως (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις, καὶ
ἐγὼ δὲν ἐπίστευα ποτὲ τί θὰ μὰφισες σὺ
ποῦ μὲ ἀγαπᾷς τόσο!) Σαυρ. Το. (κάλυμμα
ἔστειλα) 'Ατρώμην Σοφραζίαν (χάρτην
λύσεων ἔστειλα) τὰ ποτελέσματα εἰς τὸ προ-
σεχεῖς) Φωστιανέλλαν (τετράδιον καὶ χάρτην
ἔστειλα) Θωμᾶν Β. Κ. (εὐχαριστῶ πολὺ
δι' ὅσα ὥρα καὶ καλὰ κενετικὰ γράφεις) δυ-
στυχῶς, τὸ ζήτημα τῆς πατρίδος σου δὲν ἐ-
λύθη κατὰ τὰς εὐχὰς μας' ἀλλ' ἂς ἐλπίζω-
μεν...) Δέσποινα Ρ. (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ
ἔσταλθαι) ὅχι, δὲν παραπονοῦμαι' ἀρκεῖ
ποῦ μ' ἐνθυμίσαι) Παρ. Κ. Γ. (οὔτε συν-
δρομητὴς εἶσαι. οὔτε ψευδώνυμον ἔχεις ἐγ-
κεκριμένον) ἐπομένως δὲν εἰμπορεῖς νὰ σταί-
λῃς διὰ τὴν Σ. Σ. Σ.) 'Ηλίου Φαινώτερον
(ἐλήφθησαν ὥρα καὶ ὁ βίος σου) Ναυτάκι τοῦ
'Αβρόωφ (ἔστειλα) 'Ελληνα τοῦ Κιλκίς
(εὐχαριστῶ) τοῦ ἔστειλα τοὺς 4 τόμους)
Αἰολέα (δὲν τὸ εὐρήκα! ἡ ἐρώτησις εἴνε
λογοποικτικὴ) Βασιλίαν τῆς Κύπρου (ἔ-
στειλα, ἀσπάζομαι καὶ τ' ἀδελφία)
'Αθήνη (ἐλήφθη) 'Ελληρόπουλο τοῦ Αἵμου (βεβαίως
καὶ δύο ἀδελφία ἡμποροῦν νὰ λάβουν μέρος
εἰς τὸν ἴδιον διαγωνισμόν) ἀλλὰ καθένος χω-
ριστὰ ἔστειλαν) 'Ιόλην (ἔστειλα) Βασι-
λὴν Ν. Κ. (νὰ καταγίνεσαι, ἀλλὰ νὰ πᾶρῃς
καὶ ψευδώνυμον) Κόμα τοῦ Θεομαίκο (ἔ-
στειλα ἐκ νέου) 'Αφρ. Περ. (ἔστειλα.)
Σιδηροῦν Προσωπικὸν (νὰ) Νεοαῖδα τοῦ
Πηγεῖο (ἔστειλα) 'Ανταμ τῆς Θελήσεως
(ἔστειλα ἐκ τρίτου) 'Ασπὴν Ὁράκη, Τα-
ταλινῶν, 'Ελληρικὸν Μέλλον, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλάβα μετὰ τὴν 8ην
Φεβρουαρίου. ἠθάρτησεν εἰς τὰ προσχεῖς

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 142ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Δεκεμβρίου-Μαρτίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22ας 'Απριλίου
ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης,
ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ).

98. Δεξιόγραφος

Ζῶν κοινόν, ἀπὸ τὰ χρήσιμα,
Μὲ μέρος τοῦ ἐφ' ὅσον ἡγώθη
Καὶ παρθεῖς θεὸς Αἰγύπτου
'Εφ' ὅσον ἡγώθη.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Ελλησποντοφύλακος

99. Συλλαβόγραφος

Κοντὰ-κοντὰ δυὸ σύμφωνα ἂν θέσῃς,
Καὶ θάνατο θάποτελέσῃς.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Νικητοῦ

100. Στοιχειόγραφος.

'Αποκαταλίξεις
Νησί γνωστό,
Καὶ μὲς σχηματίζεις
Καὶ ψηλόν.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Ιστοῦ 'Αράχνης

101. Αἶνγμα

'Αρχαῖος βασιλεὺς τὸ ἀρσενικό μου
Βασίλισσα πῶ ἀρχαία τὸ θηλυκό μου
'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φάωνος

102. Ψαροκόκκαλον

* * * * *

Νάντικατασταθὸν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
μάτων οὕτως ὥστε νὰ γινώσκονται κατὰ
σειράν : Μοῦσα, κράτος τῆς Εὐρώπης, νή-
σος τοῦ Αἰγαίου, βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁπω-
ρικό, ἄγριον ζῶον, 'Αθηναῖος τύραννος,
βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, προφήτης, νῆσος τοῦ
Αἰγαίου.

'Εστάλη ἀπὸ τῆς Καινούργιης Δάφνης

103. Τρίγωνον

* * * * * = 'Οπωρικό,
* * * * * = Πρόθεσις.
* * * * * = 'Ανθος.
* * * * * = 'Ανθυνομία.
* * * * * = Σύμφωνον.

Καὶ καθέως ταῦτα.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναίου Στρατηλάτου

104. Περιγραφή

Σ
Γ Ο Α
Ι Φ Σ Γ Ο
Ν Ε Μ Σ Α Μ Ι
Κ Ο Δ Ε Α Σ Γ Ο Τ Σ Ι
Ε Ν Η Ν Γ Σ Ο
Τ Σ Ι Π Μ
Ε Ε Χ
Ε

Ζητήται ἡ ἀνάγνωσις τῆς περιγραφῆς ταύτης.
'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Ηρώδους τοῦ 21

105. Τριπλὴ Μεσοστιχίς

Ἐκ τῶν τριῶν μεσοτίων γραμμάτων ἐκ-
στης τῶν κάτωθι λέξεων, τὰ πρῶτα ἀποτε-
λοῦν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους, τὰ
δεύτερα χώραν τῆς 'Ελλάδος καὶ τὰ τρίτα
χρήσιμον φυτὸν :

1, Γάλλος τραγικός συγγραφεὺς. 2, Εὐ-
ρωπαϊκὴ πρωτεύουσα. 3, Στρατηγὸς Μακε-
δόν. 4, 'Ανθυνομία. 5, 'Αρχαῖος 'Ελλην πε-
ριγγραφεὺς ἡ ιστορικός.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Εν Τούτῳ Νικα.

106. Φωνηεντόλιπον

μκρς - νρ - ς - μλτσ - λγν - κρ

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Διατητοῦ Κυανόλευκου

107. Γρίφος

κρ
γ γ γ κρ κρ
ον γ 1 α
γ γ γ κρ κρ
κρ

'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Ηρώδους Σάμου

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν 'Ασκήσεων τοῦ φύλλου 49

528. 'Αμφίον (ἀμφί, ὄν) — 529. Φίλος-
:ίλος. — 530. 'Εξρ-Ρέξ.

531. Σ Σ Α Π
Μ Γ Σ Π Τ Ρ
Σ Γ Ρ Ο Σ Ν Ε Μ Ε Σ Ι Σ
Σ Ο Σ Τ Ρ Ρ
Σ Γ Α Ο
Ε Ω Σ

533-537. Διὰ τοῦ Σ : Σῦρος, σῖτος, μέ-
σος, Μῆλος, μῖσος. — 538-539. 1, 'Ο Μικῆ-
ψας. 2, 'Η ἡμίονος τοῦ ἔνον — 540. Μ-
ΠΘΜ - ΔΝΤ [Μὴ ἐπεθύμει ἀδύνατα] ΟΟΓ-
ΕΙΟΥ [Χρόνον φεῖδον] (ΜΟναχον, ΠΟλος,
ΘΙμος, ΜΕρόπη, ΔΙομήδης, ΝΟτος, ΤΥρ-
ταίος)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 7ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὰς λύσεις εἰς τὴν σελίδα 73)

ΑΘΗΝΩΝ : Μπέλλα Λυκοῦδη, Νικ. Σ. Κου-
τσουβέλης (6, 7), Ρηγγίνα Ν. 'Αλιβιζάτου, Κων.
Ν. 'Αλιβιζάτος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ : 'Αντ. Κ. Ρίζος.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ : Χ.Γ. Διαπάνης (6, 7).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : Βασ. Ν. Βοσνιάκος (6),

'Αγαπ. Α. Δαλέγκας.

ΙΘΑΚΗΣ : Θεοδ. Α. Κουβαράς.

ΚΑΛΑΜΩΝ : Στρατηλάτης τῶν 'Ελλήνων.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ : Π. Ι. Δημητράκοπουλος.

ΚΥΔΩΝΙΩΝ : Αἰολεύς.

ΚΩΝΣΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ : Χρυσάλλης (6).

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ : Γ. Χ. Γεωργιάδης (5).

ΠΑΤΡΩΝ : Πατρινὸ Ναυτοπούλο (6, 7), Φου-

στανελάς.

ΣΜΥΡΝΗΣ : Χ. 'Αγγελιομάτης.

ΣΥΡΟΥ : 'Αριστέλης Δ. Ξανθοπούλος.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ : Γεωργ. Βλ. Νικόλης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα

ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθη ὁ

ἐν Κορίνθῳ ΠΑΥΛΟΣ Ι. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥ-

ΛΟΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεργάφει εἰς τὴν Διάπλασιν διὰ

τρεις μῆνας, ἀπὸ 1ης Μαρτίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-

πλάσεως τοῦ 1913,

ἐρυθρὰ μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους

θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια

τῶν εἰς τόμον, εὐρίσκονται εἰς τὸ Γρα-

φεῖόν μας καὶ στέλλονται ταχυδρομι-

κῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75.

Εὐρίσκονται ἐπίσης καὶ τῶν τόμων

τοῦ 1910, 1911, καὶ 1912 καλύμματα

πρὸς φρ. 1,75 ἕκαστον.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἐλλιπὴ τὸν τόμον τοῦ 1913

ἐνεκεν ἀπωλείας ἡ καταστροφῆς φύλ-

λων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμ-

πληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν

τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς

λείπουν, ἀποστέλλοντες μαζὶ καὶ τὸ ἀν-

τίτιμον (πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον). Διότι

μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ

1913, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισ-

σεύσων, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴν

ἔχωμεν.